

editorial

En aquest butlletí, a més dels habituals comentaris legals, us oferim una interessant anàlisi realitzada per Xavier Boltaina sobre l'aplicació de **la jubilació parcial i la jubilació anticipada a l'Administració local**.

legislació

RESOLUCIÓ DE 2 DE GENER DE 2007, PER LA QUAL ES DICTEN INSTRUCCIONS EN RELACIÓ AMB LES NÒMINES DELS FUNCIONARIS INCLOSOS EN L'ÀMBIT D'APLICACIÓ DE LA LLEI 30/1984, DE 2 D'AGOST, I S'ACTUALITZEN PER A L'ANY 2007 LES QUANTIES DE LES RETRIBUCIONS DEL PERSONAL A QUE FAN REFERÈNCIA ELS CORRESPONENTS ARTICLES DE LA LLEI DE PRESSUPOSTOS GENERALS DE L'ESTAT PER AL SUSDIT EXERCICI ([accés al text](#)).

LLEI 43/2006, DE 29 DE DESEMBRE, PER A LA MILLORA DEL CREIXEMENT I DE L'OCUPACIÓ ([accés al text](#)).

Al butlletí núm. 27 del passat mes de juliol ja us comentàrem les modificacions legals que en matèria laboral i amb l'objectiu de millorar la utilització de la contractació temporal, va produir el Real Decret-Llei 5/2006, de 9 de juny. Doncs bé, s'aprova ara com a llei aquella norma, el contingut de la qual no varia.

REIAL DECRET 1632/2006, DE 29 DE DESEMBRE, PEL QUAL ES FIXA EL SALARI MÍNIM INTERPROFESSIONAL PER A 2007 ([accés al text](#)).

Amb efectes d'1 de gener de 2007, el SMI resta fixat en 19,02 € diaris; 570,60 € mensuals i 7.988,40 € anuals. Aquestes noves quantitats representen un increment del 5,5% respecte de les vigents durant l'any 2006.

LLEI 42/2006, DE 28 DE DESEMBRE, DE PRESSUPOSTOS GENERALS DE L'ESTAT PER A L'ANY 2007 (BOE núm. 311, 29.12.2006) ([accés al text](#)).

Us remetem a tot allò que ja vàrem comentar en el butlletí anterior (núm. 29, novembre 2006), atès que **el text aprovat coincideix, gairebé en la seva integritat, amb el projecte de llei**.

LEY 37/2006, DE 7 DE DESEMBRE, RELATIVA A LA INCLUSIÓ EN EL RÈGIM GENERAL DE LA SEGURETAT SOCIAL I A L'EXTENSIÓ DE LA PROTECCIÓ PER ATUR A DETERMINATS CÀRRECS PÚBLICS I SINDICALS ([accés al text](#)).

Amb les **modificacions legals a la LGSS** que estableix aquesta llei, s'estén la protecció de la contingència per atur a determinats càrrecs públics i sindicals. En concret, **la llei modifica**:

- **L'art. 97.2, relatiu a les persones expressament incloses en el Règim General de la Seguretat Social:**
  - Dóna una nova redacció a la lletra j) i hi inclou els membres de les corporacions locals que desenvolupin els seus càrrecs amb dedicació exclusiva o parcial.
  - Dóna una nova redacció a la lletra l) i hi inclou els càrrecs representatius dels sindicats constituïts segons la Llei Orgànica de Llibertat Sindical, sempre que exerceixin funcions sindicals de direcció amb dedicació exclusiva o parcial i rebent una retribució.
  - L'anterior lletra l), passa a ser ara la lletra m).
- **L'art. 205, relatiu a les persones incloses en la protecció per atur; s'afegeix un nou apartat 4:**
  - El primer paràgraf inclou els membres de les corporacions locals i els càrrecs representatius dels sindicats, sempre i quan reuneixin les condicions de l'art. 97.2 lletres j) i l).
  - El segon paràgraf inclou els alts càrrecs de les administracions públiques amb dedicació exclusiva, que percebin retribucions i que no siguin funcionaris, sempre i quan no tinguin dret a percebre cap retribució, indemnització o qualsevol altre tipus de prestació compensatòria com a conseqüència del seu cessament.
- **L'art. 208.1, que estableix quan es produeix la situació legal d'atur:** s'afegeix un nou paràgraf que preveu quan es produeix aquesta situació per als càrrecs públics i sindicals.

- **La disposició addicional 42, relativa a com acreditar la situació legal d'atur:** s'afegeix un nou paràgraf, que preveu com acreditar aquesta situació per als càrrecs públics i sindicals.

La llei preveu, a l'article segon, l'obligació de cotitzar per la contingència d'atur dels membres de les corporacions locals, els càrrecs dels sindicats i els alts càrrecs de les administracions públiques, així com per part de les corporacions locals, els sindicats i les administracions públiques on aquestes persones exerceixin els seus càrrecs.

REAL DECRET 1299/2006, DE 10 DE NOVENBRE, PEL QUAL S'APROVA EL QUADRE DE MALALTIES PROFESSIONALS EN EL SISTEMA DE LA SEGURETAT SOCIAL I S'ESTABLEIXEN CRITERIS PER A LA SEVA NOTIFICACIÓ I REGISTRE ([accés al text](#)).

ORDRE TRI/392/2006, DE 20 DE JULIOL, PER LA QUAL S'ESTABLEIX EL CALENDARI OFICIAL DE FESTES PER A L'ANY 2007 ([accés al text](#)).

sentències

L' APLICACIÓ DE LA JUBILACIÓ PARCIAL I DE LA JUBILACIÓ ANTICIPADA A L'ADMINISTRACIÓ LOCAL

Comentari de Xavier Boltaina

La combinació, d'una banda, de l'actual normativa sobre jubilació parcial a partir dels 60 anys amb un contracte de relleu, i d'altra la combinació de la jubilació anticipada sense coeficients reductors a partir dels 64 anys amb un contracte de substitució d'un any de durada, ha permès l'ús d'aquestes figures a les entitats locals, però també ha estat font de conflictes.

Alguns pronunciaments judicials ens permeten una aproximació a les particularitats que la seva aplicació presenta a l'Administració pública:

- **La jubilació parcial a partir dels 60 anys i el correlatiu contracte de relleu només és possible si l'empleat jubilat parcialment té la condició de personal laboral, però en cap cas es pot aplicar al personal funcionari o estatutari.** L'art.166 de la LGSS vincula el reconeixement de la jubilació parcial a l'art.12.6 de l'ET, i aquests preceptes no són aplicables als funcionaris (STSJ de Navarra de 3 de maig de 2004, recurs 92/2004).
- **A la mateixa conclusió s'arriba per a la jubilació als 64 anys amb un contracte de substitució,** que és aplicable únicament al personal laboral. El tracte divers d'uns i altres per aquest motiu, no és discriminatori atès el diferent vincle jurídic que uneix cadascun dels empleats públics amb l'Administració (STSJ d'Andalusia/Sevilla de 8 d'abril de 1999, recurs 3801/1997).
- **En el supòsit que el conveni col·lectiu d'una determinada entitat pública no hagi previst cap precepte relatiu a la jubilació parcial,** es planteja sovint la hipotètica obligació de l'Administració d'acceptar aquesta jubilació parcial i la posterior formalització d'un contracte de relleu. Si bé alguna sentència de rang menor ha establert aquesta obligació (STJS de Madrid de 27 de febrer de 2004, recurs 1250/2003, que obligà l'Administració a raonar la negativa), **la doctrina judicial majoritària es pronuncia en el sentit que l'entitat no està obligada legalment a facilitar als seus treballadors l'accés a la jubilació parcial amb la posterior formalització d'un contracte a temps parcial.** En qualsevol cas és necessari l'acord entre les parts i els tribunals no podran imposar-lo (STSJ de Madrid de 28 de març 2003, recurs 5073/2002). El rebuig seria controlable judicialment si és il·legal, no així si és discrecional: *"Un òrgan judicial pot i ha de refusar una decisió empresarial il·legal -singularment la negativa a la jubilació parcial per causes discriminatòries o vulneradores d'algun altre dret fonamental- però no pot qüestionar una decisió legal adoptada dins del marge que li permet l'art.38 CE"* (STSJ de Madrid de 2 de febrer de 2005, recurs 2900/2004).
- **En el supòsit que per conveni col·lectiu els ajuntaments s'obliguin a tramitar jubilacions parcials o anticipades amb contractes de relleu o substitució a petició del treballador, la jurisprudència ha matisat molt aquest deure convencional.** Sobre la base de la restricció legal que cada any preveu la corresponent Llei de Pressupostos relativa a la limitació de la contractació de personal temporal o fix, s'ha indicat que no és possible fer prevaler el conveni col·lectiu sobre la llei pressupostària i per tant s'ha acceptat la negativa de l'entitat pública a complir l'obligació, per submissió del conveni als límits d'incorporació de personal extern fixats per la Llei de Pressupostos (sentències del TS de 25 d'octubre de 1995, recurs 3965/1994, de 29 de maig de 2000, recurs 3831/1999, i de 3 de juliol de 2000, recurs 3908/1999).